

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “สถานภาพความรู้เศรษฐกิจสร้างสรรค์และศักยภาพของอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยในการพัฒนาสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย 3 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาสถานภาพสารสนเทศที่มีหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2) เพื่อศึกษาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยในก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และ 3) เพื่อพัฒนาเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์สำหรับประเทศไทย โดยเพื่อให้ได้ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) เพื่อศึกษาสารสนเทศประเภทต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย บทความ รายงาน และหนังสือที่มีหัวข้อเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ และใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อรวบรวมข้อมูลดังกล่าวจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เป็นบุคลากรของภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย และ/หรือดำเนินงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยเฉพาะกรณีศึกษาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย ซึ่งสามารถส่งออกไปตลาดภาพยนตร์ในต่างประเทศได้ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้จำเป็นต้องศึกษาถึงศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยในการก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมถึงการพัฒนาเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยและเศรษฐกิจสร้างสรรค์สำหรับประเทศไทย

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

แหล่งข้อมูลในการสำรวจสถานภาพสารสนเทศระดับนานาชาติที่มีหัวข้อเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์/อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นสารสนเทศเชิงวิชาการ ประกอบด้วยบทความ รายงาน และหนังสือ รวมถึงข้อมูลด้านนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของประเทศต่างๆ ที่สามารถรวบรวมได้จากฐานข้อมูลสำคัญต่างๆ ภายในประเทศ

แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

แหล่งข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ หน่วยงานภาครัฐที่มีความเกี่ยวข้องข้องกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์และการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของไทย และภาคเอกชนที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และผู้ประกอบการใน

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 15 ท่านในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แหล่งข้อมูลประเภทบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่และบุคลากรของหน่วยงานภาครัฐที่มีความเกี่ยวข้องกับนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาประเทศโดยใช้เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หน่วยงานอื่นๆ ของภาครัฐที่ทำหน้าที่หลักในการขับเคลื่อนนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ประกอบด้วยกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงอุตสาหกรรม และศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ สำนักงานบริหารความรู้และพัฒนาองค์ความรู้ สำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐนี้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และทราบถึงนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของภาครัฐ

ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยเลือกจากหน่วยงานภาครัฐเป็นจุดตั้งต้น เพื่อหากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญได้แล้ว หลังจากนั้นจะใช้วิธีสโนว์บอล (Snow ball sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างแนะนำผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีลักษณะใกล้เคียงต่อไป กล่าวคือต้องเป็นผู้ที่เข้าใจเรื่องนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ทั้งนี้สามารถใช้ลักษณะเครือข่ายข้อมูลของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญครั้งนี้ประกอบด้วย

1. คุณพันธพงศ์ ตั้งธีระสุนันท์ ผู้จัดการทั่วไป สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญท่านนี้เขียนบทความเรื่อง “การออกแบบเชิงนวัตกรรมสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์” และเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติเพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ.2552 เวลา 16.30 น. ณ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ ถนนพระรามที่ 6

2. ดร.ปรเมธี วิมลศิริ ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน (ระดับ 10) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการวางแผน และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน ที่ยึดประโยชน์ส่วนรวม ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และมีประสิทธิภาพสูง โดยเฉพาะการกระตุ้นให้เกิดนโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หลักการและแผนงานเพื่อเป็นกรอบให้รัฐบาล ประสานเรื่องที่สำคัญต้องประสานกับหลายๆ หน่วยงาน รัฐบาลนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สนับสนุนเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยมีการจัดสรรงบประมาณและมีการผลักดันอย่างเป็นรูปธรรม เศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นนโยบายหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในแผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) และเป็นหนึ่งในวิทยากรของงานสัมมนาเรื่อง Creative Thailand : สร้างเศรษฐกิจไทยด้วยความคิดสร้างสรรค์ ตอน “ทางรอด... ทางเลือก” (Facing the Challenges) ซึ่งจัดโดยศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2552 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ดร.ปรเมธี เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ.2552 เวลา 10.00 น. ณ ห้องประชุม ชั้น 4 ตึกกลาง (อยู่ด้านในติดกับโรงอาหาร)

3. คุณกิตติรัตน์ ปิติพานิช ผู้อำนวยการ ฝ่ายพัฒนาการออกแบบธุรกิจสร้างสรรค์ ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

คุณกิตติรัตน์ มีหน้าที่ดูแลงานด้านกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ การพัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์ งานชุมนุมความคิดประจำปี Creativities Unfold Bangkok การสร้างเครือข่าย การสร้างฐานข้อมูลอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และโครงการเมืองสร้างสรรค์ ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบเป็นหน่วยงานแรกที่ผลักดันนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้วิจัยสัมภาษณ์คุณกิตติรัตน์เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2552 เวลา 14.00 น. ชั้น 21 ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (ฝั่งสำนักงาน)

4. ดร.การดี เสียวไพโรจน์ อาจารย์ประจำคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และผู้อำนวยการ ศูนย์ให้คำปรึกษาทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ดร.การดี เป็นนักวิชาการที่ทำงานวิจัยให้ข้อมูลแก่ภาครัฐ ดำรงตำแหน่งในฐานะที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ คุณอลงกรณ์ พลบุตร และเป็นหนึ่งในทีม The Corporation of Design (COD) หน่วยวิจัยเพื่อพยายามสร้างตราสินค้าและเป็นการต่อยอดนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยนำหลักการไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริง ซึ่งเศรษฐกิจสร้างสรรค์เป็นการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจจากความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ดร.การดี เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2552 เวลา 13.00 น. ณ ห้องพักอาจารย์ ชั้น 1

อาจารย์การดีให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยในการแนะนำผู้ให้ข้อมูลสำคัญอีกหลายท่าน คือ คุณอภิรักษ์ โกษะโยธิน อาจารย์ภาวี วงศ์จิรัชย์ และดร.อภิรักษ์ โปษะยานนท์ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม

5. คุณอภิรักษ์ โกษะโยธิน ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีที่ดูแลงานด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ดูงานด้านสิ่งแวดล้อม อาชีพประยุกต์ รูปแบบเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและยกระดับงานด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัยติดต่อไปหาคุณสุรสา เลขานุการของคุณอภิรักษ์ โดยผู้วิจัยโทรศัพท์ไปหาคุณสุรสา ประมาณวันที่ 5 มกราคม พ.ศ.2553 และส่งจดหมายแนะนำตัวผู้วิจัย หัวข้อวิจัยและแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้ทางคุณสุรสา และคุณอภิรักษ์อนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2553 ณ ทำเนียบรัฐบาล (ประตู 5 ฝั่งถนนราชดำเนิน ตรงข้ามกระทรวงศึกษาธิการ) ตึกสี่ชมพู ชั้น 2 เวลา 15.30 น.

6. คุณศักดิ์รัฐ ศิวะบวร ประธานและประธานกรรมการบริหาร บริษัท ไอ-ดี-ไซน์ พับลิชชิ่ง จำกัด บริษัท ไอบริก จำกัด เป็นหนึ่งในผู้จัดงานแสดงสินค้าระดับ แนวหน้าของประเทศไทย โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานออกแบบ และอุตสาหกรรมการผลิตป้าย และการโฆษณา และบริษัท อินดัสเทรียล ดีไซน์ เน็ทเวิร์ค จำกัดเป็นบริษัทที่ปรึกษาซึ่งทำโครงการให้กับภาครัฐ โดยเฉพาะหน่วยงานที่ต้องการพัฒนาธุรกิจที่มีการออกแบบและการสร้างตราสินค้า รวมถึงเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้กับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเป็นวิทยากรบรรยายให้กับสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คุณศักดิ์รัฐให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ.2553 เวลา 11.00 น. ที่สำนักงานบริษัท ไอ-ดี-ไซน์ พับลิชชิ่ง จำกัด บล็อกดี อาร์ซีเอ (ตรงข้ามโซวีรูม ฮาร์เลย์เดวิดสัน)

7. คุณธานินทร์ ณะเอม ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน (นักวิเคราะห์นโยบายและแผนงาน ระดับทรงคุณวุฒิ) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คุณธานินทร์เป็นที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงานที่มีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

ผู้วิจัยติดต่อกับเลขานุการของคุณธานินทร์ให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ.2553 เวลา 9.00 น. ชั้น 4 อาคารด้านหน้า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

8. อาจารย์ภารวี วงศ์จิรัชย์ ผู้อำนวยการสถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้

สถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้ (Museum Siam) ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้สาขาต่างๆ ผ่านนิทรรศการสร้างสรรค์โดยใช้นวัตกรรมใหม่ในการเล่าเรื่องราวของชนชาติ วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และเศรษฐกิจไทยในรูปแบบมีชีวิต ที่สามารถจุดประกายความอยากรู้ การตั้งคำถาม และ

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิทรรศการกับผู้ชม เพื่อเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ และพัฒนาประเทศโดยรวม

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์อาจารย์จาววี เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2553 เวลา 11.00 น. ณ พิพิธภัณฑ์มิวเซียมสยาม ถนนสนามไชย (ใกล้วัดโพธิ์ กระทรวงพาณิชย์เดิม)

9. คุณสามารถ จันท์สุรย์ ผู้อำนวยการสถาบันศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัยและ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านส่งเสริมงานประยุกต์ศิลป์ (ภาพยนตร์) กระทรวงวัฒนธรรม

ผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากคุณธานีรินทร์ ณะเอมและคุณพันธุ์ธัมม์ ทองสังข์ เนื่องจากคุณสามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญที่สำคัญของกระทรวงวัฒนธรรมที่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาพยนตร์ เป็นข้าราชการประจำที่มีความเข้าใจในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยเฉพาะสาขาภาพยนตร์มากกว่าข้าราชการท่านอื่นๆ

ผู้วิจัยติดต่อคุณแซนดี้ ซึ่งเป็นเลขานุการของคุณสามารถ และผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ คุณสามารถเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2553 อาคารนาลงกรณ์ทาวเวอร์ ปิ่นเกล้า ชั้น 17 เวลา 10.00น .

10. คุณปรัชญา ปิ่นแก้ว ผู้กำกับภาพยนตร์ บริษัท บาแรมยู จำกัด

คุณปรัชญาเป็นผู้กำกับภาพยนตร์เรื่อง “องค์บาก” และ “ต้มยำกุ้ง” ซึ่งประสบความสำเร็จในการส่งออกภาพยนตร์ไทยไปยังตลาดต่างประเทศ และมีความรู้เกี่ยวกับนโยบาย เศรษฐกิจสร้างสรรค์ของภาครัฐ ผู้วิจัยติดต่อไปที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์ บริษัท สหมงคลฟิล์ม จำกัด เพื่อขอสัมภาษณ์คุณปรัชญา และทางฝ่ายประชาสัมพันธ์ให้ผู้วิจัยติดต่อไปยังเลขานุการของคุณ ปรัชญา ผู้วิจัยสัมภาษณ์คุณปรัชญาเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2553 เวลา 13.00 น. คริสตัลพาร์ค

11. คุณเพิ่มบุญ เอี่ยมสุภาชิต นายกสมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์เกมไทย และกรรมการผู้จัดการ บริษัท แอดวานซ์ อินเทลลิเจนซ์ โมเดิร์นนิตี้ จำกัด

คุณเพิ่มบุญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการร่างนโยบายและกลยุทธ์ของสำนักงานส่งเสริม อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (SIPA) และเป็นผู้บุกเบิกด้านการผลิตเกมในประเทศไทย คุณเพิ่ม บุญอนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์คุณเพิ่มบุญ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2553 ณ อาคารเล่าเป้งจ้วน ถนนวิภาวดีรังสิต เวลา 10.00 น.

12. คุณยงยุทธ ทองกองทุน หัวหน้าฝ่ายผลิตภาพยนตร์ บริษัท แกรมมี่ โท หับ จำกัด (จีทีเอช)

คุณปรัชญา ปิ่นแก้วแนะนำให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้กำกับอีกสองท่านที่มีความ
เข้าใจในเรื่องอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย โดยเฉพาะการนำภาพยนตร์ไทยไปตลาดต่างประเทศคือ
คุณยุกุทธ ทองกองทุน ผู้วิจัยติดต่อไปที่จีทีเอชเพื่อขอสัมภาษณ์คุณยุกุทธ และผู้วิจัยสัมภาษณ์
คุณยุกุทธ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2553 เวลา 11.00 น. ที่จีทีเอช สุขุมวิท

13. คุณอภิชาติ ทองอยู่ ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาผู้ประกอบการสร้างสรรค์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

อาจารย์พิรงรอง รามสูต รัตนันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แนะนำ
ให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์คุณอภิชาติ ทองอยู่ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ท่านหนึ่ง ผู้วิจัย
ติดต่อคุณอภิชาติและผู้วิจัยสัมภาษณ์คุณอภิชาติ เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2553 ที่โรงแรม
แกรนด์ไฮแอท เซ็นทรัลลาดพร้าว เวลา 10.30 น.

14. คุณพันธุ์ธัมม์ ทองสังข์ ผู้กำกับภาพยนตร์

คุณพันธุ์ธัมม์ เป็นผู้กำกับภาพยนตร์และผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ไทย
โดยเฉพาะคุณพันธุ์ธัมม์เชี่ยวชาญตลาดจำหน่ายภาพยนตร์ไทยสำหรับตลาดต่างประเทศ และ
เป็นหนึ่งในคณะกรรมการคัดเลือกโครงการภาพยนตร์ที่ภาครัฐให้ทุนสนับสนุนตามนโยบาย
เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผู้วิจัยสัมภาษณ์คุณพันธุ์ธัมม์เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2553 เวลา 10.30 น.
อาคารไทยพาณิชย์ปาร์คพลาซ่า รัชโยธิน

15. คุณฟิลลิป ยูนิ์ กรรมการผู้จัดการบริษัท อราทิสต์ จำกัด ในเครือบริษัท จี
เอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)

คุณฟิลลิปเป็นผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมเพลงไทยและตัวแทนของบริษัท
แกรมมี่ เพื่อประสานงานกับภาครัฐในเรื่องนโยบายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และผู้วิจัยสัมภาษณ์คุณ
ฟิลลิป เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2553 เวลา 13.00 น. ที่ตึกแกรมมี่ ชั้น 26

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการวิจัยในการสำรวจสถานภาพองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์
ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆดังนี้

1. การสำรวจสถานภาพสารสนเทศ ซึ่งสารสนเทศประเภทต่างๆ ได้แก่ เอกสาร
วิจัย บทความวิชาการ หนังสือวิชาการ และรายงานในระดับนานาชาติที่มีหัวข้อเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

สร้างสรรค์/อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยใช้ฐานข้อมูลทฤษฎีภูมิเพื่อทบทวนกรอบแนวคิดในประเด็นสำคัญต่างๆ ที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมการพัฒนาแนวนโยบายและการขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญ โดยใช้การวิเคราะห์หรืออภิमान (Meta-Analysis) (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) เพื่อการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้เรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยตรวจสอบจากฐานข้อมูลเว็บไซต์ดังนี้

1.1 ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งรวบรวมข้อมูลสารสนเทศทุกรูปแบบที่มีมาตรฐานและเพียงพอสมบูรณ์ รวมถึงได้รับการยอมรับเป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลสารสนเทศของประเทศ

1.2 ศูนย์ทรัพยากรสารสนเทศของศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ (TCDC Resource Center) ซึ่งเป็นแหล่งค้นคว้าข้อมูลด้านการออกแบบและความคิดสร้างสรรค์เพื่อนักออกแบบ นักศึกษา ผู้ประกอบการและประชาชนทั่วไป ประกอบด้วยหนังสือด้านออกแบบ ความคิดสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ นิตยสารและวารสาร สื่อมัลติมีเดีย และฐานข้อมูลออนไลน์ ได้แก่ ART Bibliographies Modern (ABM) เป็นฐานข้อมูลด้านศิลปะ Design and Applied Arts Index เป็นฐานข้อมูลด้านการออกแบบ และ Global Market Information Database (GMD) เป็นฐานข้อมูลด้านงานวิจัยตลาดโลกที่รวบรวมข้อมูลเชิงลึกของประเทศต่างๆ อุตสาหกรรมหลายประเภทและพฤติกรรมผู้บริโภค

1.3 ศูนย์ข้อมูลของสภาวิจัยแห่งชาติ เป็นฐานข้อมูลงานวิจัยของประเทศ ไทย ทำให้สามารถค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในประเทศไทย โดยเฉพาะในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและนิเทศศาสตร์ รวมถึงสาขาวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.4 แหล่งข้อมูลสำหรับการสืบค้นสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ รวมถึงนโยบายต่างๆ ของประเทศอังกฤษ ซึ่งมีฐานข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้

1.4.1 ฐานข้อมูลของกระทรวงวัฒนธรรม สื่อและการกีฬา
(www.culture.gov.uk)

1.4.2 ฐานข้อมูลของกองทุนเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศิลปะแห่งชาติ (www.nesta.org.uk)

1.4.3 ฐานข้อมูลขององค์กรอิสระที่พัฒนาความสามารถของภาคส่วน อุตสาหกรรมต่างๆ ของอังกฤษ (www.skillfast-uk.org)

1.4.4 ฐานข้อมูลของหน่วยงานอิสระที่พัฒนาด้านการศึกษาของ อังกฤษที่เน้นด้านความคิดสร้างสรรค์เป็นหลัก (www.creative-partnerships.com)

1.4.5 ฐานข้อมูลของกระทรวงวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยและทักษะ

(www.dius.gov.uk)

1.5 แหล่งข้อมูลสำหรับการสืบค้นสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ รวมถึงนโยบายต่างๆ ของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งมีฐานข้อมูลสำคัญดังต่อไปนี้

1.5.1 ฐานข้อมูลกระทรวงวัฒนธรรม สื่อและการท่องเที่ยวแห่งเกาหลี

(www.mcst.co.kr)

1.5.2 ฐานข้อมูลสถาบันวิจัยทางเศรษฐกิจของเกาหลี (Samsung

Economic Research Institute of Korea: www.seriworld.org)

1.5.3 ฐานข้อมูลของ Korea Cultural Content Agency (KOCCA)

(www.koreacontent.org/global/Newviews/kocca.jsp)

2. การศึกษาประเทศต้นแบบที่ได้ก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อศึกษาเป็นกรณีตัวอย่างของประเทศที่ก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ประเทศจากฝั่งตะวันตกคือ ประเทศอังกฤษ และประเทศในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ ประเทศเกาหลีใต้ ทั้งสองประเทศเป็นประเทศที่มีนโยบายผลักดันด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างจริงจัง การศึกษาประเทศต้นแบบทั้งสองประเทศช่วยให้เข้าใจแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์มากขึ้น และการถอดแบบเรียนจากการพัฒนาของทั้งสองประเทศสามารถนำมาเป็นกรอบเพื่อศึกษาถึงศักยภาพของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไทยในการก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย

3. การจำแนกประเภทข้อมูลได้รับโดยพิจารณาจากประเด็นที่ศึกษา

4. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามตามปัญหาคำถามวิจัย

5. การเขียนสรุปแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผล สำหรับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแบ่งได้ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาสารสนเทศทั้งในประเทศและต่างประเทศในกลุ่มหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยสืบค้นจากเอกสาร ฐานข้อมูลงานวิจัยและฐานข้อมูลนานาชาติที่สืบค้นผ่านฐานข้อมูลเครือข่ายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(<https://vpn.chula.ac.th>) ที่รวบรวมงานวิจัยและวิทยานิพนธ์จากประเทศต่างๆ ทั่วโลกโดยใช้ คำสำคัญที่มีหัวข้อเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

2. สืบเสาะสถานภาพสารสนเทศเชิงวิชาการโดยจัดแบ่งประเภทเป็นบทความ รายงานและหนังสือในระดับนานาชาติที่มีหัวข้อเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ โดยศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยจำแนกตามประเภทของสารสนเทศ ปีที่ พิมพ์ คำสำคัญ และเนื้อหาของสารสนเทศ

3. ศึกษาประเทศต้นแบบที่ประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์และ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาประเทศอย่างชัดเจน ซึ่งได้แก่ ประเทศอังกฤษและประเทศ เกาหลีใต้ และสามารถถอดบทเรียนนโยบายของทั้งสองประเทศเพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงศักยภาพ ของภาคอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยเพื่อที่จะก้าวเข้าสู่ เศรษฐกิจสร้างสรรค์

การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง “ศักยภาพของประเทศไทยในการพัฒนาสู่ เศรษฐกิจสร้างสรรค์” นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานะสารสนเทศในระดับนานาชาติที่มีหัวข้อ เกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ศักยภาพของภาคอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ไทยเพื่อพัฒนาสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สำหรับประเทศไทย ซึ่งจัดระเบียบโดยแบ่งข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยออกเป็น

- สถานภาพสารสนเทศที่มีหัวข้อเกี่ยวกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์และอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และลำดับพัฒนาการของประเทศต้นแบบเศรษฐกิจ สร้างสรรค์ อันได้แก่ อังกฤษและเกาหลีใต้ นำเสนอและพรรณนาในบทที่ 4
- ศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทย เพื่อพัฒนาสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ นำเสนอและพรรณนาไว้ในบทที่ 5
- ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สำหรับประเทศไทย นำเสนอและพรรณนาไว้ในบทที่ 6
- บทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคตนำเสนอ พรรณนาในบทที่ 7